

Spjaldur við rúnum funnið á Eiði

— er helst frá 12. ella 13. öld

Fornminnisavnið hefur gjørt ein sera áhugaverdan fund í útgrevstrinum á Eiði. Tað er eitt spjaldur við rúnum og er hetta fyrstu ferð, slikur lutur er funnin her í Føroyum. Spjaldrið er frá 100 ella 1200 talinum metir Fornminnisavnið.

Spjaldrið, sum varð funnið í útgrevstrinum á Eiði fyrri einum góðum mánaði síðani, er helst frá 1100-ella 1200 árunum, sigur Arne Thorsteinsson, fornfrøðingur. Spjaldrið lá í einari eyrlind. Tað er úr furu og hefur havt eitt eyga, men har er brotið

burturúr. Í hinum endanum er spjaldrið brent.

Tað tykist, sum triggir bústaðir hava verið har sum grivið er á Eiði. Niðast eru leivdir frá vikingaöldini og efst frá miðöldini. Tað var millum hesar, at spjaldrið bleiv funnið, og tí verður mett,

at tað er frá 12. ella 13. öld.

Óvist, hvat rúnirnar merkja

Hetta er fyrsta ferð, eitt so gamalt spjaldur við rúnum er funnið í útgrevstri í Føroyum. Men rúnasteinar finnast bæði frá eldri og yngri tíð.

Tað er ikki lætt at bera eyga við rúnirnar á spjaldrinum, men tær eru so har. Arne Thorsteinsson sigur, at kannar-

R K L A B I . U

Henda tekningin er gjørd av Fornminnisavninum eftir tær fyrstu kanningarnar av spjaldrinum. Hetta er ikki endaliga úrslitið og skal tekningin tí takast við øllum fyrivarni. Spjaldrið hefur uml. somu stødd sum myndin

nar ikki enn eru komnar á tað stig, at tær kunna siga, hvat stendur á spjaldrinum. Fornminnisavnið hefur skrivað til ein serfrøðing í Oslo og

biðið hann um at kanna spjaldrið. Arne Thorsteinsson sigur, at nógv slik spjaldur og sneisir við rúnaristingum eru funnin í Noregi, serliga í Bergen.

Útgrevsturin á Eiði er nú steðgaður fyrri í ár. Higartil eru har funnin 537 ymiskir fornlutir, millum annað ein næstan heilur beinkambur frá 12. öld.

Tey eru nú givin fyrri í ár við útgrevstrinum norðuri á Eiði

Helvtin av bilflotanum lyktakannaður

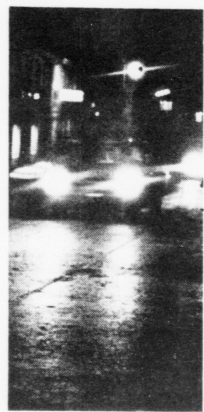
Lyktakanningin hjá Ráðnum fyrri ferðslu-trygd fekk hesaferð góða undirtøku. Endaliga talið fyrri, hvussu nógvir bilar eru kannaðir, er ikki komið enn. Men leiðarin av Ráðnum, Olivur Næss, metir, at tað liggur um 5.500. Undirtøkan er tí eins góð og tað fyrsta árið, 1976, tá 5.622 bilar blivu

kannaðir. Í fjør hinvegin gekst ikki so væl, tá luttøku bert 2.049 bilar. At slik kanning er neyðug, visa tøluni frá teimum báðum fyrstu árunum. Í 1976 høvdu einans 31% av teimum kannaðu bilunum lyktirnar í lagi og 33% í 1977.

Tvær um árið

Ráðið fyrri ferðslu-trygd hevur heimilað bilverkstøðunum til henda mánan at seta reyða lepan á bilar, sum hava lyktirnar í lagi.

Olivur Næss sigur, at næsta ár verður lyktakanningin helst í september. Bilverkstøðini hava so nógv annað um at vera í október. Tað er tá, dekkini skulu skiftast og frostløgur koyrast á bilarnar. Annars sigur Olivur Næss, at hann kundi hugsað sær, at tvær lyktakanningar verða um árið, onnur í februar ella mars og hin í september.

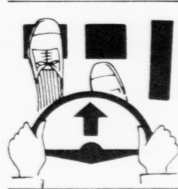
Hann verður kaldari

og við kuldinum fylgir hálkan

Sjálvt um ikki hávetur er beinanvegin, kemur tað meir enn so fyrri, at

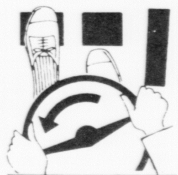
3

Stýr spakuliga beint frameftir.

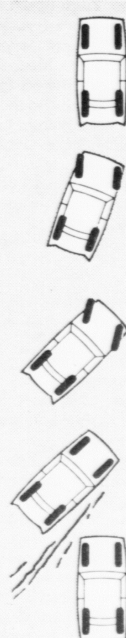
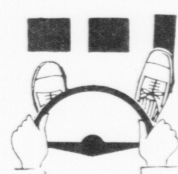
2

Kobla úr beinanvegin, róðrið í borðið.

1

Bilurin glíður

Ráðið fyrri Ferðslu-trygd hevur prentað ein faldara: »Koyring í hálku,« sum fæst ókeypis frá ráðnum

ferðsluteigurin

náttarkuldin um heystið kann glerstøtta veginnar, serliga á fjøllunum. Tí ræður um hesa tíðina at vera sera ansin. Hálkan sæst ikki altíð so væl, hon kann bert liggja sum eitt veikt svartakálk í støðum. Hetta kann koma óvart á, og eru vit ikki fyrireikað í slikari hálkukoyring, kann stórskæði henda.

Verið varin og koyrið spakuliga!

Skilabest er at hava so litla ferð sum gjørligt, um 30–40 km/t. Far lagaliga um kobling, speedara og bremsur, og kenn alla tíðina á tær, hvussu nógv bilurin ella prutlið tolar.

Glíður bilurin, skal beinanvegin løblast úr, róðrið í borðið, so at framhjóluni alla tíðina venda tann vegin tú skal. So hvørt sum bilurin kemur aftur á rætt, stýrir tú framhjólunum spakuliga beint frameftir.